

ΕΤΕΚ: Επικίνδυνη η Δήλωση Πολιτικής, γιατί χάνεται το μέτρο

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ κρίνει το **ΕΤΕΚ** τη νέα Δήλωση Πολιτικής, η οποία, όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση, «ανοίγει την πόρτα σε ενοποιημένες αναπτύξεις μεγάλων και σύνθετων χρήσεων, δίχως μελέτη και προγραμματισμό, χάνοντας το μέτρο και αγνοώντας τις πραγματικές ανάγκες, δυνατότητες και ιδιαιτερότητες του τόπου». Το **ΕΤΕΚ** ξεκαθαρίζει πως δεν μπορεί να αποδεχθεί σε καμιά περίπτωση μέτρα που καταστρατηγούν την αειφορία και τον ορθολογισμό στον χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό και ζητά από τον υπουργό Εσωτερικών να αναστείλει την εφαρμογή της.

Το Επιμελητήριο υποδεικνύει πως η άκριτη και ανεξέλεγκτη επέκταση του δικαιώματος ανά-

πτυξης σε όλες τις περιοχές της Κύπρου που προωθεί η νέα Δήλωση Πολιτικής, δημιουργεί σειρά προβληματισμών, οι οποίοι θέτουν υπό αμφισβήτηση τον θετικό αντίκτυπο στην ανάπτυξη που οραματίστηκαν όσοι την προώθησαν.

Παράλληλα εκφράζεται ανησυχία ότι η Δήλωση Πολιτικής μπορεί να επιφέρει τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα, οδηγώντας σε περαιτέρω ερήμωση και μαρασμό της υπαίθρου, σε υποβάθμιση των αστικών κέντρων, σε μη αναστρέψιμες αλλοιώσεις στο φυσικό περιβάλλον, καθώς και σε κατασπατάληση γεωργικής και δασικής γης. Δημιουργείται εύλογα το

ερώτημα, προστίθεται στην ανακοίνωση, κατά πόσον, πριν την προώθηση της εν λόγω τροποποίησης, εκπονήθηκε μελέτη, η οποία τεκμηρι-

ώνει τις ανάγκες της Κύπρου σε σχέση με τις στρατηγικές χρήσεις που προτείνονται και οριοθετεί το ευρύτερο χωροταξικό πλαίσιο, αξιοποιώντας παράλληλα και την εμπειρία από την έκβαση (συνήθως ανεπιτυχή) αντίστοιχων προ-

σπαθειών στο παρελθόν. Το δεύτερο βασικό ερώτημα που προκύπτει, κατά το **ΕΤΕΚ**, αφορά στους τρόπους με τους οποίους εξασφαλίζεται η ορθολογική και ισόρροπη χωρική και αγροτική ανάπτυξη, όταν επί της ουσίας

Το Επιμελητήριο ζητά αναστολή της μέχρι να εκπονηθούν μελέτες

δεν προηγείται καμία αξιολόγηση σε κανένα επίπεδο και τα πάντα αφήνονται ανεξέλεγκτα στην ιδιωτική πρωτοβουλία, δημιουργώντας την ψευδαίσθηση ακριβότερης αξίας στη γη που επηρεάζεται, και προσωπικό όφελος μόνο σε αυτούς που την κατέχουν. Παράλληλα, οι νέες αναπτύξεις, όντας ανταγωνιστικές προς τους υφιστάμενους παραδοσιακούς θύλακες ζωής, αγνοούν τον χαρακτήρα, την ταυτότητα και το δυναμικό των αγροτικών κοινοτήτων που συνεχώς φθίνουν, ενώ θα μπορούσαν να μετεξελιχθούν σε πυρήνες ανάπτυξης και αναζωογόνησης των περιοχών της υπαίθρου, μέσω της χάραξης μιας εντελώς διαφορετικής προσέγγισης και στρατηγικής.

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Σαβ, 01 Μάρτιος 2014, p.17

Αποδεκτικότητα:01/03/2014

